

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۱۶۲۹

تاریخ ۱۰/۱۰/۱۳۸۰

پیوست

بجای

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت ۷۷، ۱۱، ۸۵ صبح
تاریخ ثبت ۱۵/۱۰/۸۲ عصر
اقدام کننده

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۴۳۰۲/۸۶۷۷ مورخ ۱۳۸۰/۳/۶ دولت در خصوص
موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه که در جلسه علنی روز دوشنبه
مورخ ۱۳۸۰/۱۰/۱۰ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی در ماده واحده
به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی
جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۱۶۲۹

تاریخ ۱۵/۱۰/۱۳۸۰

پست

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت ۱۱/۱۴۷/۸۰ صبح
تاریخ ثبت ۱۵/۱۰/۸۰ عصر
انگیزه کننده: خوشن

**لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از
سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری مقدونیه**

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه مشتمل بر یک مقدمه و سیزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.
تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۰) و (۱۱) این موافقتنامه به داورى توسط دولت جمهوری اسلامی ایران، منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین
دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه**

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه که از این پس «طرف های متعاقد» نامیده می شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاری های اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،
با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری های سرمایه گذاران طرف های متعاقد در قلمرو یکدیگر،
و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاری های سرمایه گذاران طرف های

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۶۲۹
۱۵/۱۰/۶۸

تاریخ

پوست

مبتدائی

متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع دارائی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرف های متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل حق رهن، وثیقه، حق حبس و سایر حقوق مشابه.

ب - سهم الشرکه، سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - مالکیت نسبت به پول یا هر عملیات وابسته به سرمایه گذاری که دارای ارزش اقتصادی باشد.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق التألیف، طرحها یا نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - هر حقی که توسط قانون اعطاء شده باشد از جمله حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.

هرگونه تغییر در شکل دارائی های سرمایه گذاری شده، مشروط به اینکه بر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن انجام شده به تصویب برسند، تأثیری در ماهیت آن به عنوان سرمایه گذاری نخواهد داشت.

۲ - اصطلاح «سرمایه گذار/ سرمایه گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۶۴۹
تاریخ ۱۵ / ۱۰ / ۱۳۸۰
پست

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مراکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه گذاری حاصل شده باشد به ویژه سود، سود تسهیلات مالی، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز و عواید حاصل از سرمایه گذاری.

۴ - اصطلاح «قلمرو» به معنی:

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران است و شامل دریائی آن نیز می شود.

ب - در مورد جمهوری مقدونیه قلمرو جمهوری مقدونیه شامل سرزمین، آب و فضائی است که جمهوری مقدونیه طبق حقوق بین الملل حقوق حاکمیت یا صلاحیت بر آنها اعمال می کند.

ماده ۲ - تشویق و پذیرش سرمایه گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود را تشویق خواهد کرد و با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهای راکه طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۳ - حمایت از سرمایه گذاری

۱ - سرمایه گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترخیص

شماره ۱۶۲۹

تاریخ ۱۵ / ۱۰ / ۱۳۸۰

پوست

بتعمالی

قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای برخوردار خواهد بود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود سرمایه گذاران هر کشور ثالث (هرکدام که مساعدتر باشد) نامساعدتر نباشد.

۲ - چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۴ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۵ - مصادره و جبران خسارت

۱ - سرمایه گذارهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر، ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرایند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت غرامت سریع و مؤثر انجام پذیرد.

۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی عمومی از آن باشد. در صورت تأخیر در پرداخت خسارت، هزینه های مالی تأخیر تأدیه باید برطبق رویه بین المللی از سوی طرف مصادره کننده پرداخت شود.

بیتبالی

ماده ۶ - زیانها

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۷ - انتقالات

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاریهای موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - عواید،

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری،

پ - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۵) و یا (۶) این موافقتنامه،

ت - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود.

ث - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند،

ج - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۰).

۲ - انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

بیتسابی

ماده ۸ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود؛

الف - جانشینی مزبور توسط متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۰) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۹ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهایی اعمال می شود که توسط مرجع صلاحیتدار طرف متعاهدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن انجام شده است به تصویب برسد (چنانچه قوانین و مقررات آن طرف متعاقد چنین مقرر نموده باشد) خواه این سرمایه گذاریها قبل یا بعد از لازم الاجراء شدن موافقتنامه انجام شده باشند اما در مورد اختلاف و دعوی مربوط به سرمایه گذاری که قبل از لازم الاجراء شدن آن به وجود آمده اعمال نمی شود.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

ماده ۱۰ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف

متعاقد دیگر

۱ - چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار

بتشریح

طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور در ابتداء تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می توانند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاقدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن انجام شده است مطرح و یا به یک دیوان داوری بر طبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسترال) ارجاع نمایند.

۳- رأی دیوان داوری برای طرفهای اختلاف لازم الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که

بیتسابی

در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲ - در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳ - هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۴ - تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع است.

ماده ۱۲ - اعتبار موافقتنامه

۱ - این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند. مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد دوازده ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، موضوع را به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳ - پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۱۶۴۹

تاریخ ۱۵ / ۱۰ / ۱۳۸۰

پست

مجلس شورای اسلامی

ماده ۱۳ - زبان و تعداد متون

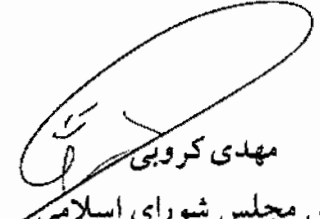
این موافقتنامه در دو نسخه به زبان‌های فارسی، مقدونیه‌ای و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در اسکوپیه در تاریخ ۱۳۷۹/۴/۲۲ هجری شمسی مطابق با ۲۰۰۰/۷/۱۲ میلادی به امضاء نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه رسید.

از طرف دولت جمهوری مقدونیه

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و سیزده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ دهم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی